

dande, at i et oupodladt land wilja upföla den winkel, en sådan kunde målja. Likväl har man, under de femton år Compagniet nyttjat dem til sådane forslor, icke rönt et enda prof af oredlighet, eller förlorat det ringaste af de waror dem blifwit anförtrodde. Fast mer aflemna de alt med nogaste samvetsgrannlagenhet, som skulle hela deras tilkommande wäl derpå bero. All deras belöning för denna wäsenteliga tjenst, som för Compagniet besparat enliga kostnader, är blotta wärdet af tre Bästwerstinn för hwarje Sal och en ringa lott bränwin, då de återbragte warorne aflemnas.

De längre inn åt landet boende Wildar äro wäl wärte och hafwa angenäma anletsdrag. Deras färg är kopparröd, och man finner bland dem sållan några ofärdiga. Banligt äro de magre, och en fet människja träffas sållan ibland dem. Detta är sannolikt en följd af deras mödosama lefnadsfätt.

En Wilds klädning består af läderslumpor, mjuka och smidige såsom samstskinn; en wid jacka med armar af samma slag, öfwer hwilken en ylemantel eller ock en beredd Bufselhud fastas. De unge af mankønet uppnysa sitt hår på åtskilligt sätt och måla sina ansigten med flera slags färgor. Men de äldre underlåta bägge delar. Qwinnodragten är föga skild från mankønets. När de Wilde kunna skaffa sig kläde, göra de sig deraf forta